

## Malé ohlédnutí za dvaceti lety České lékárnické komory

Skutečnost, že Česká lékárnická komora letos slaví 20 let od svého vzniku, mne trochu zaskočila. Ne proto, že bych si to nedokázal spočítat, ale proto, jak ten čas plyne velmi rychle. Dvacet let komory pro mne osobně znamená podstatnou část mé profesní dráhy, která shodou mnoha náhod je s komorou docela těsně svázána. Dvacet let se těžko vtěsná do krátkého úvodníku. Pokusím se přesto o pár osobních poznámek.

Vzpomínám, jak jsme na úplném počátku všichni volali po tom, že chceme komoru. Naši komoru. Když se podívám nazpátek, téměř nikdo si v té době neuvědomoval, co ve všech důsledcích profesní samospráva znamená. A najednou – konečně – 8. května 1991 byl Českou národní radou schválen zákon č. 220/1991 Sb. o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře. Zákon, který byl schvalován ještě v době porevolučního nadšení. Komora funguje v mezích tohoto zákona, který je poplatný době před 20 lety. Snah o jeho zásadní změny – v neprospěch profesní samosprávy – bylo mnoho, přesto přestál tyto ataky fakticky beze ztrát. Samozřejmě – zákon si zaslouží změny, nejlépe pak zákon zcela nový.

Za tu dobu se v orgánech komory vystříдалo velké množství kolegů. Drtivá většina z nich obětovala komoře hodně svého času. Nezapomenu, zejména zpočátku, na hodiny a hodiny vášnivých diskuzí, na nadšení, kdy nikdo neřešil, co za „to“ dostane. Hledání různých cest, u některých, jak už to bývá, se ukázalo, že jsou slepé. Učili jsme se za pochodu, co v praxi znamenají pojmy stavovská samospráva, profesní organizace. Učili se zacházet s demokratickými principy.

Co se vlastně za ty roky podařilo? Podařilo se vybudovat fungující stavovskou organizaci zcela od základů. Od rýze amatérských začátků přejít k profesionálnímu fungování. Být partnerem státním a dalším orgánům, naučit se ovlivňovat zdravotnickou legislativu. Položit základy systému celoživotního vzdělávání. Navázat zahraniční spolupráci a v rámci Evropy se stát velmi důležitým článkem.

Samozřejmě není možné zastírat, že je řada oblastí, kde se věci nedařily a nedaří. Nežijeme ve vzduchoprázdnu, dění často ovlivňují faktory, které jsou nevyzpytatelné. Argumenty nepadají na úrodnou půdu, politika vítězí. Takový už je život.

Dvacetiletá historie je i opakovanou historií střetů a bojů o kompetence stavovské organizace. Společnost nejprve komorám svěřila určité kompetence, vzápětí se však politická garnitura snažila, velmi často bez ohledu, do které části politického spektra patří, kompetence opět odebrat. Stát a politici se opět snaží uzurpovat moc a rozhodovat o nás bez nás. Bohužel, zažili jsme a zažíváme i snahy po oslabování pozice komory z vlastních řad.

Za uplynulé roky někteří členové poznali na vlastní kůži kompetence komory v disciplinární oblasti. Tady je ještě hodně práce – aby komora dokázala postihovat nejen formální nedostatky, ale i řešit kvalitu poskytované lékárenské péče.

Rozhodně nás všechny čeká i do dalších let mnoho práce. A je nutné si uvědomit, že to, jaké budou další roky činnosti České lékárnické komory, není záležitostí pouze těch „nahoře“, tady záleží na všech členech. To, jaká je a bude do budoucnosti komora, to ovlivňujeme my všichni. V čem vidím priority do budoucnosti? Určitě v otázce kvality poskytované lékárenské péče. Nastavení standardů v této oblasti. S tím ruku v ruce souvisí odbornost lékárníků a její zvyšování. Funkční systém celoživotního vzdělávání a zejména pak jeho efektivita, vymahatelnost. Odlišení kvalitního a nekvalitního výkonu povolání lékárníka. Určitě pak čeká koncepční práce – stručně řečeno – co dál? Zodpovězení otázky, kam se má ubírat lékárenství v blízké, ba i daleké budoucnosti. Je totiž zřejmé, že současný stav není udržitelný.

Dvacet let v historii není moc. Dvacet let v životě je už velmi významný úsek. Komora si prošla obdobím od nejistých krůčků malého človíčka přes školní léta, přestála dětské nemoci. Ba, troufám si říci, že i pubertu má za sebou a nyní je vyzrálou a respektovanou osobností.

Jsem vděčný za to, že jsem mohl být u toho.

Do dalších let přeji komoře šťastné vykročení a zejména pak štěstí na ty, kdo jsou ochotni práci v ní obětovat svůj čas, energii, dokáží vidět dál než jen na vlastní táru a rozlišit věci podstatné od malicherných a pracovat ne ve prospěch svých, ale prospěch všech. Schopnost dělat dobrou profesní politiku a oprostít se od politikaření. Stále se setkávám se spoustou kolegů zapálených pro obor a tak zůstávám i nadále optimistou.

**Mgr. Jiří Kotlář**

Fakultní nemocnice – nemocniční lékárna

Sokolská 581, 500 05 Hradec Králové

kotlar@fnhk.cz